Ч. 145. Пятниця 29 червня (12 липня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ — 40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ — 90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З краєвих соймів. — Гостина вел. князя російского в Болгариї. — З полудневої Африки).

В буковиньскім Соймі підчас ґенеральної дискусиї над буджетом дня 8 с. м. відповів президент краю бар. Бурґіньон на виводи руского посла Левицкого, котрий жалував ся на гноблення сільского населення покутними банками і на недостаток землї. Президент навів заходи пороблені управою православного релїґiйного фонда, щоби єго землї продавали ся або випускали ся в аренду селянам по низькій цінї. Відтак полємізував бесїдник з закидами пос. Штравхера. По промові президента шеф фінансової дирекциї Шредль взяв в оборону власти податкові. Пос. Ляйґенган обговорював економічне і політичне положенє Буковини і висказав ся з признанєм о дїяльности президента краю. З черги молодорумуньский посол Фльондор напав в острих словах на правительство і обидив президента, почім вийшов з сойму. Напасти Фльондора відперли иньші румуньскі посли між ними архимандрит Калинеску. По переведеній дискусиї приймив Сойм краєвий буджет. — На вчерашнім засїданю долїшно-австрийского Сойму пос. Дец і товариші поставили внесенє, взиваюче правительство, аби старало ся відвернути від рільництва небезпечність вновження рільничих продуктів із заграницї, особливо з Росиї і балканьского півострова та заморских країв, а та небечність настане на певно, скоро лиш будуть побудовані водні канали. Пос. Ріґлєр поставив внесенє, аби правительство увільнило селяньскі посїлости від гіпотечних довгів, а то або в дорозї викупна тих довгів за посередництвом індемнізациї, або виданем державних облїґаций гіпотечних. Видїл краєвий предложив проєкт закона о підвисшеню учительских плат. Після того закона учителї вже по 5 лїтах служби мають право до пенсиї, котра має виносити 40% платнї, а найменша 800 корон. Вдови побирають платню, коли муж умре по 5 лїтах служби. Найменша вдовича пенсия має виносити 600 корон. Закон має увійти в житє вже від 1 січня 1902. — В соймі моравскім ухвалено голосами ческими і більшої посїлости против нїмецких заснованє ческих реальних шкіл в Фрайберзї і Будшевицях. На вечірнім засїданю сойм закрито. — В тирольскім соймі Італїянцї ведуть дальше обструкцию. Маршалок закрив вчерашнє засїданє і заявив, що о слїдуючім повідомить послів письменно.

Вчера прибув на военнім кораблі „Ростислав“ великий князь російский Александер Михайлович до болгарского порту Варни. Князь Фердинанд болгарский дожидав вел. князя на болгарскім кораблі военнім „Надежда“. Приймаючи болгарских міністрів, російский гість зазначив, що не прибув до Болгариї в цїлях політичних. Серед Болгар чує ся як у себе дома. Кн. Фердинанд подякував цареви телєграфічно за гостину вел. Князя, а рада міністрів вислала до російского міністра справ заграничних гр. Лямсдорфа депешу, в котрій каже, що гостина члена царскої родини скріпляє союз між Росиєю і Болгариєю. Нинї відбуде ся на кораблі „Ростислав“ заупокійне богослуженє з нагоди роковин смерти російского наслїдника престола вел. кн. Юрия.

Після послїдних вістий з Гаґи нема нїякої надїї на скоре покінченє війни в Трансваали. Начальники поодиноких віддїлів Бурів будуть могли що найменше ще півтора року вести війну. Сам Девет може держати ся в горах 3 до 4 лїт. В анґлїйскім парляментї заявив мін. Стенлї, що доси коштувала Анґлїю бурска війна не менше лиш 12 мілїярдів золотих.

Новинки.

Львів дня 11 го липня 1901.

— **Репертуар руского народного театру у Львові.** В четвер дня 11 с. м. в сали тов. „Gwiazda“ ул. Францїшканьска: „Душегуби“, народна штука зі сьпівами і танцями, Тогобочного. — В пятницю дня 12 с. м. в „Міскім театрі“ на бенефіс п. Гембіцкого: „Наталка Полтавка“, оперета в 3 дїях Котляревского. В титуловій ролї виступить панї Лопатиньска, артистка „Міского театру“ і б. артистка руского театру. Закінчить: „З доброго серця“ (по польски) сценїчна картинка в 1 дїї, Лукияна Ридля (виконають артисти „Міского театру“). В антрактах відсьпіває панї Клїмевска і н. Оржельский рускі народні пісні. На кінци „Козак“ в 6 пар укладу н. Ніжанковского. Цїни

19

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлїйского.)

(Дальше.)

Поїхали кілька поверхів „підніскою“ в гору, перейшли відтак через якийсь безконечний коритар вистелений грубими лежниками, в котрім не чути було, коли хтось ішов і увійшли відтак до просторої, вигідної компанти.

— Ну — відозвав ся Льонґворт сьміючись: то називає ся несподіванка! Щож Вас спонукало їхати сюди? — Чейже в Льондонї не стало ся нїчого.

— Нї, — відповів Кенйон — бодай нїчого що до моєї особи. Але що ми не дістали телеграми від Вас, то нам здавало ся, що тут не все в порядку і тому я приїхав.

— Ах тепер розумію! Я телєґрафував перед кількома днями на Вашу адресу, що я мешкаю у „Віндзорі“ і подав Вам каблєн довге справозданє, але не дістав нїякої відповіди.

— Так і єсть, бо мене вже не було дома.

— А щож то, що Вам здає ся тут не в порядку?

— Та нїчо виразного. Але я знав, що Ви мали час дванайцяти днів поїхати до Оттави і оглянути там копальню; а що ми в тім часї не мали від Вас нїякої вісти, то Уентворт і я зачали непокоїти ся, що опция може скінчити ся, заким би ми оснували товариство і так рішив ся я поїхати.

— А так. Ну, я бою ся, що Ви надармо відбули тоту ектра-подорож.

— Як Ви то розумієте? Чи копальня не така, як я єї представив в справозданю?

— Чому нї, копальня добра; менї лиш то не може поміститися ся в голові, за чим Ви сюди приїхали.

— Чейже знаєте, що опция вже в дуже короткім часї скінчить ся!

— Опция зовсїм в порядку. Ви повинні були лиш спокійно здати ся на мене.

Кенйон став побоювати ся, що він таки дїйстно без потреби так далеко гнав. Але й зараз пригадали ся єму давні сумніви, коли він став напирати до Льонґворта, щоби той розповів єму о своїх переговорах з Ван Брентом, а той все давав єму лиш виминаючі відповіди. Наконець Льонґворт показав ся таки простаком і сказав Кенйонови, що коли він і єго приятель не можуть зложити товариства, то мусять відречи ся копальнї. Він Льонґворт зробив честно то, що до него належало. Впрочім не має більше нїчого сказати пану Кенйонови.

Кенйон вернув до готелю ще більше зажурений як був вийшов. Написав Уентвортови зміст своєї розмови з Льонґвортом і радив єму навідати ся до Мельвіля, котрий тим часом повинен вже був приїхати до Льондону.

Переночував в Ню-Йорку і на другий день поїхав до Монтріаль, звідки незавго дістав ся до Оттави. Приїхавши там пішов зараз до Ван Брента, котрого застав так само грубого і флєгматичного та вдоволеного як перед кількома місяцями, коли підписували опцию. Ван Брент зразу не пізнав свого гостя, але відтак встав і подав Джонови сердечно руку:

— Я Вас в першій хвили не пізнав — сказав він — Ви від часу, коли ми послїдний раз видїли ся, дуже змінили ся. Ви помарнїли і виглядаєте блїді; чи Ви може хорували?

— Нї, — відповів Кенйон, — я зовсїм здоров, лиш трохи своїми інтересами нагриз ся та й тілько.

— Ах правда — сказав Брент — дуже менї прикро, що Вам не удало ся оснувати товариства.

— Не удало ся! — повторив Кенйон як би не зрозумів.

— Таже так, чи може нї?

— Я Вас не розумію! Чи Ви говорили з Мельвілем і Льонґвортом, котрі приїздили сюди, щоби оглянути копальню?

— Або може они в якійсь спілцї з Вами при сїм інтересї?

— А вжеж; они заходять ся около утворення товариства.

Ван Брент видивив ся здивований на Кенйона.

— Так я того не зрозумів — сказав він. — Я то зрозумів як-раз противно. Я гадав, що Ви пробовали утворити товариство, але то Вам не удало ся. Они оба показували менї якусь напасть на Вас в якійсь біржевій ґазетї і казали, що то до послїдка попсувало Вам шанси. Менї здавало ся, що они приїхали сюди в своїм власнім інтересї.

звичайні драмату. — В суботу дня 13 с. м. в сали тов. „Gwiazda“ ул. Францішканьска: „Дон Цезар“, оперета в 3 актах, Целлера. Гостинний виступ Оржельского.

— **Дві корабельні катастрофи**, що привели до утрати житя немало людий, лучили ся сими днями в нюйоркскій пристани. Перше нещасте стало ся в варстатах корабельних, де транспортовий корабель „Інгельс“ перевернув ся в часі направи, коли в нім находило ся повно робітників, в наслідок чого 2 людий було забитих, а 25 покалічених. — Друге нещасте наступило в наслідок з'удареня ся перевозового корабля „Чінк“ з кораблем „Нортфільд“. В обох кораблях везло ся до 2000 людий, переважно робітників, і зараз по з'удареню, корабель „Нортфільд“ почав потапати. Заки спустили човна і надійшла поміч, корабель пійшов на дно, а разом з ним, як кажуть, втопило ся і кілька сот людий.

— **Лютий злочинець**. Нині рано придержано у Львові сліпу Рузю Гасим з Конюхова, стрийского повіта. Нещастна блукала ся по улицях з плачем, а коли еї привели до поліциї, зізнала, що з Конюхова забрав еї якийсь чоловік, котрого не може описати, бо темна, і привіз еї до Львова, обіцюючи винайти для неї яку службу. Тут здер з неї кафтан і хустку, забрав 10 корон, які мала при собі і саму полишив на улици.

— **Нелюдска мати**. В Малехові під Львовом найдено оногди рано в збіжи немовля мужеского пола, числяче до двох тижнїв, ще живе, завинене в пеленку. Жандармерия в Замарстинові займила ся дитиною і попала на слїд нелюдскої матери. Есть нею Горнина Мария Баранович з Загіря. Та жінка була у Львові в шпитали до дня 24 червня і тоді разом з дитиною вийшла. Доси злочинниці не удало ся зловити.

— **Сумна пригода** лучила ся оногди в селї Кречові, бохеньского повіта. Гамопиний селянин, 65-лїтний Михайло Пец, переходив пасовиском. На пасовиску напав на него бик і так сильно ударив его рогами в плечі, що нещастний старець погиб на місци.

— **Страшна смерть**. Залога італїяньского военного корабля „Калябрія“, була на водах хіньских сьвідком страшної події. Корабель був тоді в дорозї між Сінгапуром а Кольомбо. Один з моряків, покараний строго за якусь провину, постановив відобрати собі жите. Гадаючи, що нїхто на него не зважає, кинув ся в море. Однако скок его добачено і сейчас спущено на воду ратункову лодку, аби ратувати самоубийника. Ледве лодка опинила ся на воді, в наслідок нещастного руху перевернула ся і дванайцятьох моряків опинило ся в морских филях. В одній хвили окружила нещастних громада акул (людоїдів), котрих в тім місци все повно і пажерливі потвори кинули ся на людий. Помимо безпроволочної помочи і ратунку не всї моряки вспіли спасти ся. Трех нещастних моряків погибло страшною смертию, а прочі товариші з корабля глядїли з жахом на погибаючих, не могучи подати їм помочи.

— **Родинна драма**. В Петрикові, тернопільского повіта, паробок Іван Добряньский, в часї сварнї з мачохою вистрілив до неї з револьвера і легко скалїчив еї в руку, але мачоха зі страху упала на землю. Гадаючи, що убив еї, другим вистрілом відобрав собі жите.

— **Борба против „пеляґри“**. Пеляґра есть то хороба, яка навіщуе мов пошесть людий, що живлять ся виключно або переважно кукурудзою. Пелягра появляе ся головно в Італїї, але прокидае ся також декуди й на Балканї. Як страшенно ширить ся та хороба в Італїї, можна зміркувати із слїдуючих дат: Установлений в Італїї специяльний комітет для справ поборюваня сеї хороби, начислив в 1899 р. аж 72.603 людий нездужаючих від пелягри, а мінїстерство справ внутрішних начислило 60.000 людий. В 1881 р. було 104.607 недужих на пелягру. В 1900 р. була пелягра в 44 провінциях, а іменно: у Венециї 4428 людий, в Падові 22.800, в Берґамо 6.677, в Брешії 8827 і т. д. Із сих чисел видко вже, як страшенно богато людий хорує на пеляґру. Переважае погляд, що пелягра есть родом затроєня нездоровою, стухлою кукурудзяною мукою. Коли наїсти ся якої страви з такої муки, то в жолудку і кишках витворює ся рід якоїсь отруї, котра викликуе ту хоробу. Та й наші люди в Галичинї і на Буковинї, що живлять ся кукурудзою, повинні на то уважати, щоби не уживати стухлої муки. Правительство італїяньске предложило тепер в справі сеї хороби закон, після котрого кождого недужого на пелягру мае лїчити громада на свій кошт, а від правительства буде діставати відповідну запомогу. В декотрих містах пороблено специяльні шпиталї для недужих на сю хоробу, де они мусять перебувати 40 до 60 днїв, щоби там не лиш вилїчити ся, але й добре віджививти ся.

— **З Яворова**. Дня 4 липня 1901 р. відбула ся клясифікация в школї 5 кл. виділовій сс. Василиянок. Учениць було 80, а їх клясифікация випала так: В III. клясї дістали сьвідоцтво дуже добре: Ірена Тимкевичівна, Текля Третяківна, Доґмара Кочоровска; сьвідоцтво добре: Наталїя Пасічиньска, Климентина Дурkотівна, Евгенїя Бабяківна, Ольга Добряньска і Мария Шіттерлївна. В IV. клясї сьвідоцтво дуже добре дістали: Елена Безушківна, Ольга Липиньска, Елена Стечиньска; сьвідоцтво добре: Елена Дурkотівна, Ольга Пасїчиньска і Евгенїя Чагариньска. В I. клясї виділовій дістали дуже добре сьвідоцтво: Стефанія Киприянівна, Ольга Киприянівна, Евгенїя Крвавичівна, Мария Скоробогата, Зофія Желиховска, Наталїя Полошиновичівна, Ольга Ґолянівна, Мария Мерена, Климентина Сінкевичівна і Юлїя Галиця; сьвідоцтво добре: Олимпія Солтикевичівна, Володимира Янївна, Олександра Куриллівна. В II. клясї виділовій дістали дуже добре сьвідоцтво: Ольга Біляньска, Наталїя Гуморска, Елена Должаньска, Ольга Зелена, Стефанїя Левицка, Мария Левицка, Антонїя Очабруківна, Текля Подолюхівна, Юлїя Тимкевичівна, Мелянїя Сембратовичівна і Мария Сидоровичівна; сьвідоцтво добре: Леонтина Дубляниця, Мария Загаевичівна, Зофія Клишівна, Мария Матюківна, Анна Обухівна і Зенобія Поляньска. В III клясї виділовій дістали дуже добре сьвідоцтво: Анна Безушківна, Елена Височаньска, Евфрозина Мерена, Зеновія Свенцицка, Зофія Шлемкевичівна, Емілїя Яцївна і Катерина Дзідзіневичівна; добре сьвідоцтво: Мария Кульчицка, Зофія Кручковска, Елена Назаревичівна, Зофія Сиротиньска, Стефанїя Шлемкевичівна, Мальвина Голубцівна, Мария Напурківна, Бальбина Орловска, Станислава Яна, Стефанїя Осїка; достаточне сьвідоцтво дістала: Елена Ольшаньска. В IV клясї виділовій дістали дуже добре сьвідоцтво: Розалїя Борисівна, Мария Лянґевичівна, Зофія Стечиньска, Теодозия Тимкевичівна і Антонина Шіттерґівна; сьвідоцтво достаточне дістала: Мария Чума.

— **Конкурс**. В бурсї удержуванім „Філїєю руского товариства педаґоґічного в Станиславові знайде поміщене в роцї шкільнім 1901/2 30 учеників руской народности, учащаючих до шкіл публичних в Станиславові за місячною оплатою з гори по 16 до 24 корон готівкою.

Подане о приняте треба внести найдаль-

— А який же то був?

— Хотіли купити копальню.

— А купилиж еї?

— По правді сказавши купили. Розуміе ся, що я не можу еї скорше продати, аж мине Ваша опция, але Ви знаєте, що она за кілька днів кінчить ся.

Кенйон побачив, що стало ся то, чого він найбільше побоював ся і так був тим розворушений, що аж не міг говорити, а студений піт виступив ему на чоло.

— Вам то дивно — відозвав ся Ван Брент.

— Дійстно дивно.

— Але в тім чей не моя вина. Я поступав зовсім ретельно. Таж менї й на гадку не приходило, щоби то так було. Тоті панове казали, що тота статия звернула їх увагу на копальню, они були відтак на тих зборах, котрі Ви скликали і там стало їм ясно, що Вам не дасть ся утворити товариства. Відтак они приїхали сюди і зложили в банку 20.000 фунтів, котрі будуть менї виплачені того дня, коли скінчить ся Ваша опция.

— Добре менї так — сказав Кенйон — що мене обманули. Я через цілий час мав підозріне на них обох, але не був достаточно осторожний. Я був за дурний і за трусливий. Той Льонґворт удавав, мов би він ділав в інтересї нашого товариства, а він лиш нас спиняв і робив для себе.

— То правда — сказав Брент — він тепер і сам дістане копальню. Менї дуже жаль, що таке поробило ся, але я не міг инакше ділати. Але Ви маєте ще кілька днів часу перед собою; а не маєтеж надії роздобути гроший аж до того часу?

— Нї найменшої.

— Ну, то я Вам не можу порадити. Мене обовязуе законна угода, віддати тамтим копальню того дня, коли скінчить ся Ваша опция, за готівку в сумі 20.000 фунтів. Я зовсім звязаний.

— Таж я то розумію — сказав Джон. — Бувайте здорові, пане Ван Брент.

Він пішов на почту і надав там депешу, котру Уентворт слїдуючого дня дістав. Зміст еї був слїдуючий:

Нас обманули; Льонґворт купить копальню на власне імя.

Глава двайцять перша.

Уентворт мусів тоту сумну вість насамперед кілька разів прочитати, аж зрозумів еї значінє, хоч і як она була ясна. Відтак бігав по своїй комнаті як той лев в клїтцї і кляв на чім сьвіт стоїть. Коли проминула перша хвиля обуреня, побачив він, що від лайки та проклонів стає лекше на серци, але що то річи не зміняє, і став тепер розважати, що міг би зробити, щоби ще уратувати копальню для себе і Кенйона. Але чим більше роздумував, тим менше розступала ся мрака, тим більше здавало ся єму, що годі еї проникнути. Вхопив наконець капелюх і вийшов до побічної комнати, де сидів его старший спільник і щось пильно писав.

— Генрі — відозвав ся Уентворт — чи не знаєте Ви кого, що позичив би менї 20.000 фунтів?

— Запитаний засьміяв ся. Сама гадка, що хтось мав би без всякої запоруки позичити 20.000 фунтів, була дуже комічною.

— Чи Вам потреба зараз гроший? — спитав він.

— Зараз, ще нинї.

— Ну, коли так, то можу Вам дати лиш одну раду, Джордже: ідіть на улицю та питайте кождого, що буде йшов попри Вас, чи не міг би Вам дати тої суми. Може знайдете якогось, що в довірю до Вашої як здає ся розумної особи схоче позичити Вам гроший, а ще певнїйше було би на мою гадку, як би Ви такого стрітили де вечером в лїсї та й мали при собі грубу палку.

— Правду кажете — сказав на то Уентворт. — Роздобути тоту суму в так короткім часї, то таке саме як здоймити місяць з неба.

— Чи в короткім чи довшім часї, то на одно вийде. Якуж маєте поруку і на що Вам тих гроший? Заєдно для тої копальнї?

— Так для копальнї; хочу щоби то була моя, на то треба менї тих 20.000 фунтів.

— Ну, любий друже, на то я Вам не пораджу. Підїть може до старого Льонґворта. Він не брав участи у Вашім товаристві, правда?

— Нї, та й шкода що его не було. Не так легко був би хтось нас підійшов, як той злодюга его свояк.

— Отже той чоловік, що виглядає на такого невинного зробив Вам збитка?

— Так зробив нам збитка, котрого я єму нїколи не забуду!

— Ну то підїть до старого та розкажіть єму все. Він такий для свого братанича як для рідного сина, може що зробить за него.

— Ба, але я би мусів єму сказати, що той его братанич то падлюка.

— Ну, може як-раз то спонукало би его дати Вам гроші. Коли его братанич дійстно падлюка, а Ви то можете єму доказати, то старий мусить то направити своєю мошонкою що его братанич завинив.

— Треба хиба таки так зробити — сказав Джордж. — На всякий случай покажу єму, що то за зїленько той его братанич.

— Зробіть так — сказав тамтой другий — забираючись знову до своєї роботи. Уентворт

не до 31 н. с. липня до виділу „Філїї руского товариства педаґоґічного в Станиславові“ на руки п. Марияна Якимовского, учителя школи виділової в Станиславові, ул. Ґолуховского, ч. 65. До подання належить долучити: 1) послїдне сьвідоцтво шкільне, 2) сьвідоцтво хрещення, 3) сьвідоцтво убожества, 4) декларацию що до висоти місячної оплати.

Петент має виказати ся, що єсть членом „Руского товариства педаґоґічного“, або вступити в члени, надсилаючи вписове 1 К і річну вкладку 1 К.

Питомець дістане в бурсї мешкане, харч, опал, сьвітло, пранє і належитий догляд, натомість мусить мати власне біле відповідне, обув, одежу і постіль.

На переписку треба долучити до подання 45 сот. марками почтовими.

Виділ „Філїї руского товариства педаґоґічного в Станиславові“.

О. І. Порайко голова. *Ем. Кадайска* секретарка.

Господарство, промисл і торговля.

— В Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“ прибуло в місяци червни с. р. 7312 важних поліс на суму 7,382.869 кор. обезпеченої вартости з премією 68.389 кор. 72 сотиків.

Разом від початку року до кінця червня видано 41.094 важних поліс на суму 44,455.261 кор. з премією 392.590 кор. 2 сот.; попередного року за той сам час було 35.243 важних поліс на суму 38,832.562 кор. з премією 333.967 кор. 1 сот.: то єсть сего року о 5851 поліс а 58.623 кор. 1 сот. премії більше.

Шкід в червни було 61 случаїв, разом всіх від початку року до кінця червня було 378 шкід, з котрих 362 вже виплачено, 6 находить ся в лїквідациї, а виплату 10 відшкодовань (в сумі 3363 кор.) на разї з причин правних вадержано.

Сума всїх 378 шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 202.579 кор. 52 сот., з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 99.518 кор. 39 сот. Попередного року за той сам час було 395 шкід на суму 213.847 кор. (на власний рахунок 113.133 кор.) т. є. сего року було о 17 шкід і о 11 268 кор. виплачених відшкодовань більше.

При відновленю поліс по конець червня с. р. зараховано членам титулом 8% звороту, квоту 25.207 кор. 65 сот.

Фонд резервовий з днем 30 червня с. р. виносить 341.968 кор. 22 сот.

— Рахунок товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеж. порукою, за місяць червень 1901.

I. Стан довжний:
по розділеню зиску за рік 1900.

	Кор.	с.	Кор.	с.
1. Удїли членів			77.440	04
2. Фонд резервовий . . .			8.257	72
3. Специяльна резерва страт .			1.110	13
4. Вкладки щадничі:				
а) стан на початку червня 1901 .	872.225	59		
б) вложило в червни 103 сторін	49.756	30		
разом .	921.981	89		
в) винято в червни 59 сторін . .	37.811	36		
Позістаєз кінцем червня . .			884.170	53
5. Сальдо процентів (побраних) .			21,994	47
6. Непідняти дивіденда за р. 1897, 1898 1899 і 1900 . . .			4.217	15
7. Кошти спору			565	48
8. З рахунку ріжних сторін .			420	53
9. Резерва на оплачене податку за р. 1900			600	—
Сума .			998.776	05

II. Стан чинний:

	Кор.	с.	Кор.	с.
1. Позички удїлені на скрипти і векслї:				
а) стан на початку місяця червня .	787.608	05		
б) удїлено в червни позичок на суму	25.101	—		
разом .	812.709	05		
в) сплачено в черв. р. 1901	15.015	90		
Стан з кінцем червня . .			797.693	15
2. Готівка в касї з днем 30 черв.			12.083	98
3. Цінні папери фонду резервового			8.587	—
4. „ „ инші . . .			74.297	—
5. В щадници почтовій (обор. чек.)			9.164	48
6. В иньших товариствах і банках			65.343	29
7. Рахунок біжучий в Тов. вз. об. „Днїстер“			25.000	—
8. Сальдо коштів адмiнiстрациї .			6.607	15
Сума .			998.776	05

Членів прибуло 22, з — удїлами, убуло 10, остає з кінцем черв. 901, всїх членів 1.927 з 2006 деклярованими удїлами в сумі 100.300 К. — сот.

Стопа процентова від вкладок 4 процент, від позичок удїлюваних з провізиєю на кошти адмiнiстрациї $6\frac{1}{2}\%$.

Курс львівский.

Дня 10-ого липня 1901.	платять K. c.	жадають K. c.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	575·—	585·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	358·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	520·—	530·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	150·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	410·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	90·—	90·70
Банку гіпот. 5% преміов. . . .	109·50	—·—
Банку гіпот. $4\frac{1}{2}\%$	98·—	98·70
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	92·—	92·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	92·—	92·70
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	93·—	93·70
„ „ 4% льос. в 56 літ.	91·10	91·80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·40	97·10
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	101·70	102·40
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	92·—	92·70
„ м. Львова 4% по 200К.	87·30	88·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	75·—	79·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденский)	49·25	50·25
Угорск. черв. хреста (Курс віденский)	25.20	26·20
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденский)	23·10	24·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденский)	58·—	61·—
Базилїка 10 К (Курс віденский)	16·30	17·30
Joszif 4 K. (Курс віденский)	7·—	6·50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденский)	8·—	10·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·17	11·35
Рубель паперовий	2·50	2·54
100 марок німецких	117·20	117·60
Доляр америк.	4·80	5·—

сховав телєґраму до кишенї і пішов до контори старого Льонґворта в такім настрою, в якім ніякий чоловік не повинен обговорювати з другим нічого важного.

— Добрий день, пане Уентворт — сказав старий панок ввічливо.

— Добрий день — відповів Джордж коротко; — приходжу показати Вам телєґраму, яку я нині одержав. — При тім поклав він депешу на пульт; пан Льонґворт поправив собі очиці на носї і перечитав а відтак видивив ся на Льонґворта.

— Ви того не розумієте, правда? — спитав послїдний.

— Признаю ся, що ні. Чейже то не я той Льонґворт, що в телєґрамі.

— Ні, не Ви, але хтось инший з Вашої родини. То ваш братанич Віллєм Льонґворт, той падлюка.

— Ах — відозвав ся старий панок — кладучи телєґраму з рук і здоймаючи очиці — то Ви прийшли тут того, щоби то менї сказати?

— Так, а може Ви то вже знали?

— Ні, я того не знав — сказав на то п. Льонґворт, котрому вже лице набігло кровю від гніву; — та й тепер того не знаю. Знаю лиш то, що Ви то тепер сказали, і гадаю, що будете раді, коли Вам дам нагоду то відкликати.

— До того ще далеко, пане Льонґворт, я Вам поставлю доказ. Ваш братанич став до спілки з моїм приятелем Кенйоном і мною, щоби копальню в Канадї вивести на льондоньский торг, і...

— Мій честний пане — перебив єму пан Льонґворт — я не маю охоти розвідувати ся про приватні підприємства мого братанича. Я не маю з ними ніякого дїла. Ваша копальня нічого мене не обходить і я відмавляю Вам позволеня говорити о тім зі мною. Коли успокоїте ся, то позволю Вам прийти знову і розповісти менї Вашу справу.

— Я о тій справі не буду ніколи спокійно говорити. Я Вам сказав, що Ваш братанич падлюка, а Ви були ласкаві тому заперечити.

— Я не перечу; лиш не можу Вам вірити.

— Ну добре, але в тій хвили, коли я Вам зачну ставити докази...

— Пане — крикнув тепер старий чоловічиско вже розсерджений — Ви не ставите ніяких доказів, лиш клевету і то оклеветуєте неприсутного, котрий не може боронити ся. Коли маєте щось сказати против Віллєма Льонґворта, то скажіть коли він тут буде і буде міг Вам відповісти. Але то з Вашої сторони і погано і слабодушно говорити о якійсь вині, котрої я не можу відперти.

— Схочете послухати, що Вам скажу?

— Ні, не хочу.

— Коли не хочете, то мусите! — При сих словах пустив ся Уентворт до дверий і замкнув їх, підчас коли старий панок встав і поставив ся до него.

— То Ви хочете менї грозити в моїй власній хатї? — спитав він.

— Хочу Вам, пане Льонґворт, предложити справу, на котру можу поставити докази. Мусите мене вислухати і то зараз.

— А я Вам ще раз кажу: прийдіть коли буде мій братанич і буде міг сам Вам відповісти.

— Тогди буде вже за пізно, пане Льонґворт; тепер ще можете то направити, що він завинив. Але коли він верне до Анґлїї, то вже не будете могли, хоч би й як Ви хотіли.

(Дальше буде).

Телеґрами.

Льондон 11 липня. Standard доносить з Шангаю, що в провінциї Квансі погибло в наслїдок послїдної повени 4000 людий.

Триєст 11 липня. З причини заведеня карантанни в Румунії, Болгариї і Грециї, мусів австрийский „Ллойд“ завести обмеженя в руху корабельнім на Вехід.

Берлин 11 липня. Впевнюють, що сербский король поїде до Петербурга аж в осени, бо плян подорожий царя на лїто вже уложений.

Льондон, 11 липня. Як доносять з Трансвалю, ґенерали Бота, Девет і Деларей відбули нараду, на котрій постановили вести дальше війну.

Париж 11 липня. В наслїдок ухваленя закона о монаших чинах, вносять монаші стоваришеня до правительства подання о удїлене їм авторизациї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Иосифа Терлє і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского.

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера**, Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Ловиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).